

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 52 τοῦ Συντάγματος ὁ ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφισθεὶς περὶ Ποινικοῦ Κώδικος (Τροποποιητικὸς) Νόμος 1962, τὸ κείμενον τοῦ ὁποῦ ἀκολουθεῖ, ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Δημοκρατίας διὰ δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐπίσημον Ἐφημερίδα τῆς Δημοκρατίας.

Ἄριθμὸς 3 τοῦ 1962

ΝΟΜΟΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΩΝ ΤΩΝ ΠΟΙΝΙΚΩΝ ΚΩΔΙΚΑ.

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφίζει ὡς ἀκολουθῶς:—

Συνοπτικὸς
τίτλος.

Κεφ. 154.

Τροποποιή-
σις τοῦ
ἄρθρου 4
τοῦ βασικοῦ
Νόμου.

Συνακόλου-
θοὶ τροποποι-
ήσεις εἰς
τὸν βασικὸν
Νόμον.

Ἀντικατά-
στασις τῶν
ἄρθρων 5
καὶ 6 τοῦ
βασικοῦ
Νόμου διὰ
νέων ἄρθρων.

1. Ὁ παρῶν Νόμος θὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ περὶ Ποινικοῦ Κώδικος (Τροποποιητικὸς) Νόμος 1962, καὶ θὰ ἀναγινώσκηται ὁμοῦ μετὰ τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένου ὡς «ὁ βασικὸς Νόμος»).

2. Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ βασικοῦ Νόμου διὰ τοῦ παρόντος τροποποιεῖται διὰ τῆς ἐν αὐτῷ προσθήκης καὶ κατὰ τὴν προσήκουσαν ἀλφαβητικὴν τάξιν τῶν ἀκολουθῶν ὁρισμῶν:—

«Δημοκρατία» σημαίνει τὴν Δημοκρατίαν τῆς Κύπρου·
«Σύνταγμα» σημαίνει τὸ Σύνταγμα τῆς Δημοκρατίας».

3. Ὁ βασικὸς Νόμος θὰ ἐφαρμόζηται ὡς ἑάν—

- (α) οἰαδήποτε ἀναφορὰ ἐν αὐτῷ εἰς «τὴν Κυβέρνησιν τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος ἐν τῷ Ἡνωμένῳ Βασιλείῳ» διεγράφετο·
- (β) οἰαδήποτε ἀναφορὰ ἐν αὐτῷ εἰς «τὴν ἀποικίαν» ὑπεκαθίστατο δι' ἀναφορᾶς εἰς «τὴν Δημοκρατίαν» καὶ οἰαδήποτε ἀναφορὰ ἐν αὐτῷ εἰς «τοὺς ὑπηκόους τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος» ὑπεκαθίστατο δι' ἀναφορᾶς εἰς «τοὺς πολίτας τῆς Δημοκρατίας».

4. Ἡ ἐπικεφαλὴς πρὸ τοῦ ἄρθρου 5 καὶ τὰ ἄρθρα 5 καὶ 6 τοῦ βασικοῦ Νόμου διὰ τοῦ παρόντος καταργοῦνται καὶ ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἀκολουθῶν:—

«ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΕΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΕΔΑΦΙΚΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ.

5.—(1) Ὁ Ποινικὸς Κώδικς καὶ οἰαδήποτε ἄλλος Νόμος συνιστῶν ἀδίκημα ἐφαρμόζονται ἐπὶ πάντων τῶν ἀδικημάτων ἅτινα διεπράχθησαν—

- (α) ἐντὸς τοῦ ἐδάφους τῆς Δημοκρατίας, ἢ
- (β) ἐντὸς τῶν Κυριάρχων Περιοχῶν τῶν Βάσεων, ὑπὸ Κυπρίου ἐναντίον ἢ ἐν σχέσει πρὸς Κύπριον, ἢ
- (γ) εἰς οἰανδήποτε ξένην χώραν ὑπὸ πολίτου τῆς Δημοκρατίας ἐνῶ οὗτος διετέλει ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Δημοκρατίας, ἢ
- (δ) εἰς οἰανδήποτε ξένην χώραν ὑπὸ πολίτου τῆς Δημοκρατίας, ἐάν τὸ ἀδίκημα τιμωρῆται ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ διὰ θανάτου ἢ φυλακίσεως ὑπερβαίνουσας τὰ δύο ἔτη

Ἐφαρμογὴ
τοῦ Ποινικοῦ
Κώδικος,
κ.τ.λ.

καὶ ἡ πράξις ἢ παράλειψις ἢ συνιστώσα τὸ ἀδίκημα εἶναι ἐπίσης ἀξιοποινὸς κατὰ τὸν νόμον τῆς χώρας ἔνθα τοῦτο διεπράχθη :

Νοεῖται ὅτι ἐὰν ἐν σχέσει πρὸς πράξιν ἢ παράλειψιν συνιστώσαν τὸ ἀδίκημα ἢ ποινὴ τοῦ θανάτου δὲν προβλέπεται ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς χώρας ἔνθα ἡ πράξις ἢ παράλειψις ἐγένετο, ἐνῶ ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου προβλέπεται ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ, ἡ τοιαύτη ποινὴ δὲν θὰ ἐπιβάλληται ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ ἀλλὰ ὁ τοιοῦτος πολίτης θὰ ὑπόκειται εἰς οἰανδήποτε ἄλλην ποινήν μέχρι ποινῆς φυλακίσεως διὰ βίου, ἢ

(1) εἰς οἰανδήποτε ξένην χώραν ὑφ' οἴουδιδήποτε προσώπου ἐὰν τὸ ἀδίκημα—

- (i) εἶναι προδοσία ἢ ἀδίκημα κατὰ τῆς ἀσφαλείας τῆς Δημοκρατίας ἢ τῆς Συνταγματικῆς τάξεως, ἢ
- (ii) εἶναι πειρατεία, ἢ
- (iii) συνδέεται πρὸς τὸ νόμισμα ἢ τὸ χαρτονόμισμα τῆς Δημοκρατίας, ἢ
- (iv) ἀφορᾷ εἰς παράνομον ἐμπορίαν ἐπικινδύνων φαρμάκων, ἢ
- (v) εἶναι ἐν τῶν ἀδικημάτων διὰ τὰ ὁποῖα, δυνάμει οἰασδήποτε Διεθνούς Συνθήκης ἢ Συμβάσεως δεσμευοῦσης τὴν Δημοκρατίαν, εἶναι ἐφαρμοστὸς ὁ νόμος τῆς Δημοκρατίας.

(2) Ποινικὴ δίωξις δὲν θὰ διεξάγῃται ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ ἐν σχέσει μὲ ἀδίκημα διαπραχθὲν ἐν ξένην χώραν ἐὰν ὁ κατηγορούμενος δικασθῆς εἰς τὴν τοιαύτην χώραν διὰ τὸ τοιοῦτο ἀδίκημα κατεδικάσθη ἢ ἠθωώθη.

(3) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου—

«Κύριος» σημαίνει πολίτην τῆς Δημοκρατίας ἢ πρόσωπον τὸ ὅποιον, δυνάμει τῶν ἐκάστοτε ἰσχυουσῶν περὶ ἴθαγενείας τῆς Δημοκρατίας Διατάξεων, θὰ ἐδικαιοῦτο νὰ γίνῃ πολίτης τῆς Δημοκρατίας καὶ περιλαμβάνει οἰανδήποτε ὁμάδα προσώπων, ὠργανωμένην εἰς νομικὸν πρόσωπον ἢ μὴ, εἴτε ἐγγεγραμμένην ἢ λειτουργοῦσαν δυνάμει τῶν Νόμων τῆς Δημοκρατίας εἴτε τελοῦσαν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον πολιτῶν τῆς Δημοκρατίας ἢ προσώπων τὰ ὁποῖα θὰ ἐδικαιοῦντο νὰ γίνουσι πολῖται τῆς Δημοκρατίας.

«ξένη χώρα» σημαίνει οἰανδήποτε χώραν ἐκτὸς τῆς Δημοκρατίας καὶ περιλαμβάνει τὰς Κυριάρχους Περιοχὰς Βάσεων καὶ οἰονδήποτε πλοῖον ἢ ἀεροσκάφος ἐγγεγραμμένον εἰς τοιαύτην χώραν ἢ Περιοχὴν.

«Κυριάρχου Περιοχῆς Βάσεων» σημαίνει τὴν Κυριάρχον Περιοχὴν Βάσεως Ἀκρωτηρίου καὶ τὴν Κυριάρχον Περιοχὴν Βάσεως Δεκελείας, ὡς ὀρίζονται εἰς τὸ ἄρθρον I τῆς Συνθήκης τῆς ἀφορώσης εἰς τὴν Ἐγκαθίδρυσιν τῆς Δημοκρατίας τῆς Κύπρου τῆς ὑπογραφείσης ἐν Λευκωσίᾳ τὴν 16ην ἡμέραν τοῦ Αὐγούστου, 1960.

«ἔδαφος τῆς Δημοκρατίας» περιλαμβάνει τὰ χωρικά αὐτῆς ὕδατα ἐντὸς ἀκτίνος τριῶν μιλίων ἐκ τῆς ἀκτῆς τῆς Δημοκρατίας μετρομένης ἀπὸ τὸ χαμηλότερον σημεῖον τοῦ ὕδατος ἐν ὥρᾳ ἀμπώτιδος καὶ οἰονδήποτε πλοῖον ἢ ἀεροσκάφος ἐγγεγραμμένον ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ ὅπουδήποτε τοῦτο εὑρίσκεται, ἐκτὸς ἐὰν δυνάμει τοῦ διεθνούς δικαίου τὸ τοιοῦτο πλοῖον ἢ ἀεροσκάφος ὑπόκειται κατὰ τὸν σχετικὸν χρόνον εἰς ἄλλοδαπὸν.

Ἐκδικαίαις
ἀδικημάτων
διαπραχθέν-
των εἰς ξένην
χώραν.

6.—(1) Ἄδίκημα διαπραχθὲν ἐν ξένῃ χώρᾳ διὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἔχη ἐφαρμογὴν ὁ Ποινικὸς Κώδιξ ἢ οἰοσδήποτε ἄλλος Νόμος τῆς Δημοκρατίας δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 5, θὰ ἐκδικάζεται ὑπὸ τοιοῦτου ἀρμοδίου Δικαστηρίου, ὡς δύναται νὰ καθορίσῃ τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 159 τοῦ Συντάγματος.

(2) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος ἀρθροῦ «ξένη χώρα» ἔχει τὴν σημασίαν τὴν ἀποδιδομένην εἰς τὴν τοιαύτην ἐκφρασιν ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου (3) τοῦ ἀρθροῦ 5.»

Ἀντικατά-
στάσις
τῶν ἀρθρῶν
203 ἕως 207
τοῦ βασικοῦ
Νόμου
διὰ νέων
ἀρθρῶν.

5. Ἡ ἐπικεφαλὴς πρὸ τοῦ ἀρθροῦ 203 καὶ τὰ ἀρθρα 203 ἕως 207 (ἀμφοτέρων συμπεριλαμβανομένων) τοῦ βασικοῦ Νόμου διὰ τοῦ παρόντος καταργοῦνται καὶ τὰ ἀκόλουθα ὑποκαθίστανται ἀντὶ τούτων:—

«ΦΟΝΟΣ ΕΚ ΠΡΟΜΕΛΕΤΗΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΚΤΟΝΙΑ.

Φόνος ἐκ
προμελέτης.

203.—(1) Πᾶν πρόσωπον τὸ ὁποῖον ἐκ προμελέτης διὰ παρανόμιου πράξεως ἢ παραλείψεως ἐπιφέρει τὸν θάνατον ἄλλου προσώπου εἶναι ἔνοχον τοῦ κακούργηματος τοῦ φόνου ἐκ προμελέτης.

(2) Πᾶν πρόσωπον εὔρεθὲν ἔνοχον διὰ φόνον ἐκ προμελέτης θὰ καταδικάζεται εἰς τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου.

Προμελέτη.

204. Προμελέτη εἶναι ἡ ἀποδεικνυομένη εὐθέως ἢ συμπερασματικῶς, πρόθεσις προκλήσεως θανάτου οἰουδήποτε προσώπου, ἀδιαφόρως ἐὰν τὸ τοιοῦτο πρόσωπον εἶναι τὸ φονεὺθὲν ἢ μὴ, ὑφισταμένη τὴν πρόθεσιν τῆς τελέσεως τῆς προκαλοῦσης τὸν θάνατον πράξεως ἢ παραλείψεως ὅσον καὶ κατὰ τὸν χρόνον τῆς τοιαύτης τελέσεως.

Ἀνθρωπο-
κτονία.

205.—(1) Πᾶν πρόσωπον τὸ ὁποῖον διὰ παρανόμου πράξεως ἢ παραλείψεως ἐπιφέρει τὸν θάνατον ἑτέρου προσώπου εἶναι ἔνοχον τοῦ κακούργηματος τῆς ἀνθρωποκτονίας.

(2) Παράνομος παράλειψις εἶναι ἡ συνιστώσα ὑπαίτιον ἀμέλειαν παράλειψις ἐκτελέσεως καθήκοντος, καίτοι δὲν ὑφίσταται πρόθεσις προκλήσεως θανάτου.

(3) Πᾶν πρόσωπον τὸ ὁποῖον διαπράττει τὸ κακούργημα τῆς ἀνθρωποκτονίας ὑπόκειται εἰς ποινὴν φυλακίσεως διὰ βίου.»

Τροποποιή-
σις τοῦ
θασικοῦ
Νόμου
διὰ τῆς
ἀντικαταστά-
σεως τοῦ
"murder"
διὰ τοῦ
«φόνου ἐκ
προμελέτης»
καὶ τοῦ
"man-
slaughter"
διὰ τῆς
«ἀνθρωποκτο-
νίας», κ.τ.λ.

6.—(1) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου (2) ὁ βασικὸς Νόμος διὰ τοῦ παρόντος τροποποιεῖται διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως τῆς λέξεως «murder», ὅπουδήποτε συναντᾶται, διὰ τῶν λέξεων «φόνος ἐκ προμελέτης» καὶ τῆς λέξεως «manslaughter» ὅπουδήποτε συναντᾶται, διὰ τῆς λέξεως «ἀνθρωποκτονία».

(2) Εἰς τὸν πλαγιότιτλον τῶν ἀρθρῶν 214, 216 καὶ 217 τοῦ βασικοῦ Νόμου ἀντὶ τῆς λέξεως «murder» ὑποκαθίσταται ἡ λέξις «ἀποκτείνειν».

Κατάργη-
σις τοῦ
ἀρθροῦ 215
τοῦ βασικοῦ
Νόμου.

7. Τὸ ἀρθρον 215 τοῦ βασικοῦ Νόμου διὰ τοῦ παρόντος καταργεῖται.